

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Σ' ΛΟΥΓΚΑ)
† Ιακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63).
Τίχος β'. Ἐωθινὸν η'.
* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἄγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Άπο ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Όριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Όρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὡστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ' εἰς δ'.

Ἄχος Δι Θ

K Δι
 ν ν ν ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
 σα α α κου σο ο ο ο ον μη ει ει σα κη 8 8 8
 σον μη Ku ν ν ρι ι ι ι ε Ku ν ρι ι ι
 ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
 α α κη 8 σο ο ον μη προ ο ο σχες τη φω νη η
 η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μη εν τω κε κρα
 γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
 Ku ν ν ν ν ν ν ν ρι ε
K Δι
 α τεν θυν θη η η τω ω η η προ σεν χη η
 η η η η μη ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
 ε νω ω ω πι ι ο ο ον ση ε ε ε πα αρ
 σι ις των χει ρω ω ω ων μη θυ σι ι α ε ε σπε
 ρι ι νη ει σα κη σο ον μη Ku ν ν ν ν
 ν ν ν ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κν ρι ε φυ λα κην τωστομα τι ι μ8 και

θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μον

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μ8 εις λο γ8ς πο νη

ρι ι ι ας τ8 προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

Σ τι ι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυτων

Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λε ον δε α μαρ τω λ8 μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μ8

O τι ε τι και η προ σεν χη μ8 εν ταις εν δο κι

αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αν των

A κ8 σον ται τα ρη μα τα μ8 ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ζα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
 τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην Δι
Ο Δι τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
 οι οι μη Δι ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ην μη Δι
Φ Δι υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το
 μοι Δι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
 νο μη ι αν Δι
Π M Δι ε σδν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ζε ελ
Φ Δι ω νη μη προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
 μη προς Κυ ρι ον ε δε η θην Δι
Ε Δι κ χε ω ε νω πι ον αν τη την δε η σι
 ι ιν μη την θλι ψιν μη ε νω πι ον αν τη α παγ
 γε λω Δι

E Δι ν τω εκ λειπειν ε ξε μ8 το πνευμα μ8 και συ εγνως

τας τοι βους μ8 Δι

E Δι ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι Δι

K Δι α τε νο 8ν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με Δι

A Δι πω λε το φυ γη απ ε μ8 και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μ8 Δι

E Δι κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μ8 με ρις μου ει εν γη ζω ων των Δι

P Δι ρο ο σχες προς την δε η σιν μου Δι ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα Δι

P Δι ν σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε Δι

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι Χ Δι τω ο νο ο ο μα τι ι σου Δι

T ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε
 ον Λο γον σαρ κω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι
Δ ας δε εν τε ε προ σκυ νη η σω ω ω μεν
Γα Σταν ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
 τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε
 ε λη η η σε και α να στα α ας ε
 εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα
 νω ω ω ω ω με ε ε νου α α α α α α
α α ανθρω πον

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου α α αν

τα α α πο δω ως μοι

X ρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει

ρο γραφον προ ση λω ω σα ας τω Στα αν ρω ω ω ω

ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ νου ου

ου ου μεν α αν τον την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέντραξά σοι, Κύριε· Κύριε ει σα α α

κου σο ο ον τη η ησφω νη ης μου

Σ υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αν τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων ει και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε πλα σεν

“Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σ ε τονσταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ ν ν ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γε ταιαις γυ ναι αι ξι δεν τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ ν ν ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Nη
 κα θως ει πενως πα αν το δυ ν ν α α α μος δι
 ο σε ε ε προ ο ο σκυνου ου μεν τον μο ο ο ο
 νου α θα α α να α α α τον β Zω ο δο τα χρι
 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας Δι
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται χ Δι
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν Δι
E ν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την του ξυ ν λου
 ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη Σου ε νε ε κρω ω
 σας του θα να α α του ου το κρα α α α τος εν
 δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νο ο ος
 τω ω ων α αν θρω ω ω πων δι α του το ο ο
 σοι οι οι βο ω ω μεν εν ερ γε τα χρι στε ο
 Θε ος η μωων δο ο ο ξα α α α σοι Δι
Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου Δι χ Δι
 ηλ πισεν η ψυ
 χη μου ε πι τον Κυ ν ν ρι ον Δι
 χη μου ε πι τον Κυ ν ν ρι ον Δι

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ' εἰς δ'

^τΗχος δ'. ^τΕδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ θεαδέλφου τιμήσωμεν, Ἱερῶς οἱ θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κῆρυξ γεγένηται, καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται. Δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε. ἵλασμὸν ἡμῖν δώοισαι.

Στίχ. ή. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀγομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε τὸ μημόσυνον, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάγτα περιήγησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ὄημάτων δ

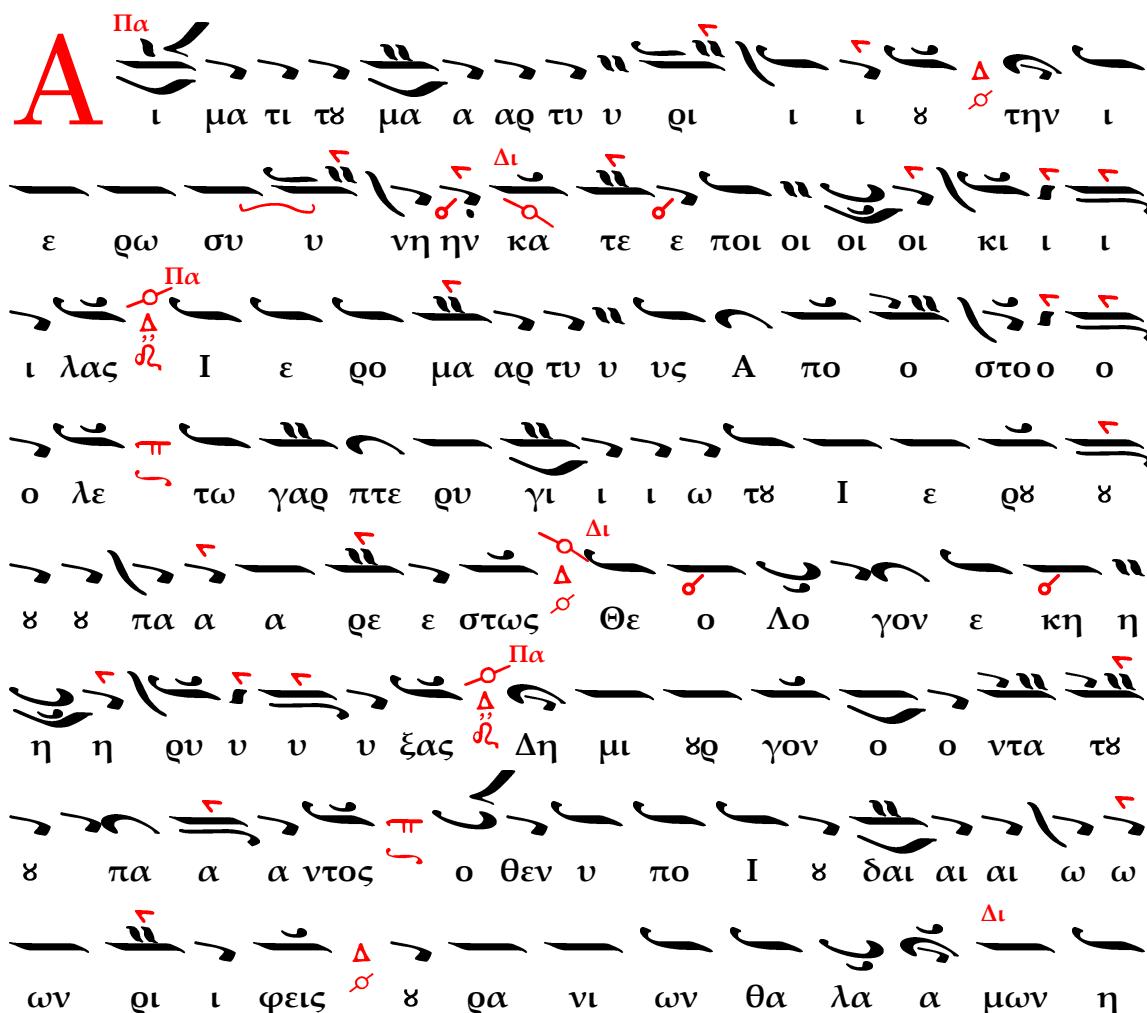
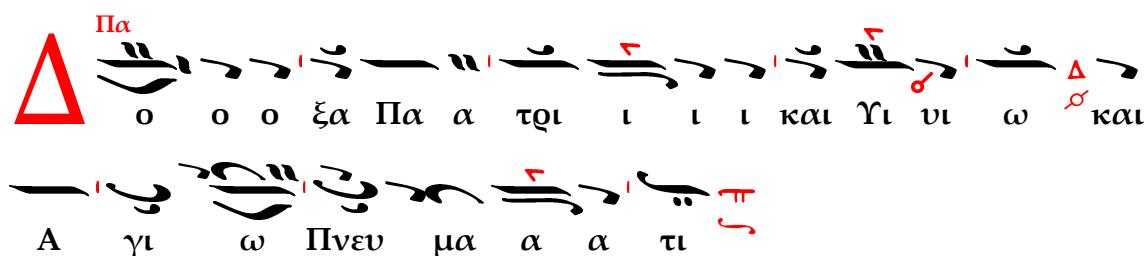
φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν
ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν
ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἱκέτευε, Ἱησοῦν
τὸν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. 6. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφόν σε
προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης,
Ἱεροσολύμων, ἵεροφάντορα πιστόν, καὶ ποιμενάρχην
προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἵερουργοῦντα
μυστήρια. Ὁν καὶ νῦν καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ ἀποστόλου.

Ἔχος Πα πα

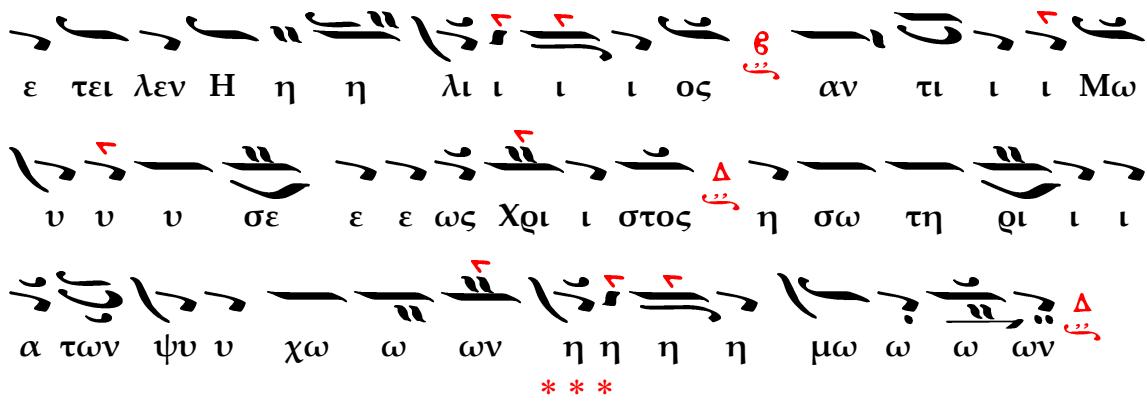

ξι ι ι ι ω ω σαι **Πα** Α δελ φο θε ε ε ε
 Ι α α α κωω ω ω βε **π** Χρι στο ο ον τον
 Θε ε ο ον **υ** ι κε ε ε τε ευ **Δι** **Κε** ε ε ε ε ε
Πα ε ε ε ε ε **υ** τχ σω θη η ναι τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων **π**

ΤΗΧΟΣ ΔΙ Θ

K αι νν ν ν ννκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην **Δ**

Π α οη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου τη ης χα οι ι ι το ο ος ε ελ θου
 ου ου σης **β** ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε
 και αι ε ε ε το **Δ** κα τα φλε ε ε ε γο ο
 ο με ε ε νη **π** ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε
 τε ε ε ε **Δ** κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε
 μειει ει ει νας **β** αν τι στυ ν ν λου πν ν ρο ο ο
 ο ος δι και ο συ ν ν νη η ης α νε ε ε

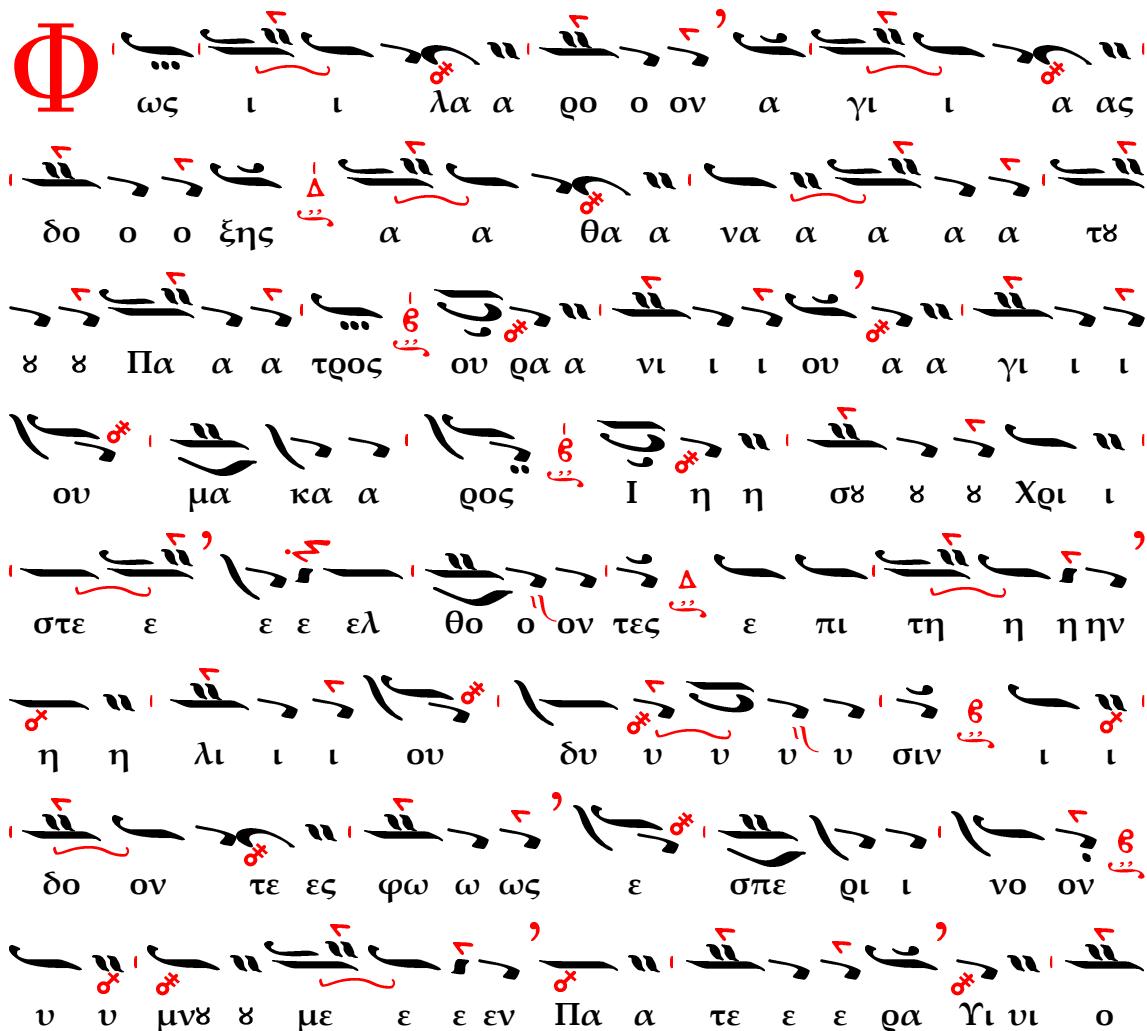

Εἴσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον
εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γείτε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄχος Δι Θ

ο ον και αι Α α^υ α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἔχος Δι Θ

O κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το 6

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

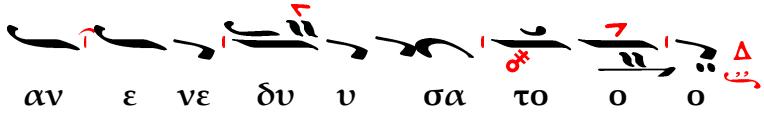
Δ

O κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το 6

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Δ

O κυ οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

**Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς
ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).**

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.**

**Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος**).**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.**

**Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.**

Ο ἱερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος πα πα

H ^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην ^π και α νε κα λε σω

το ι δι ι ον πλασμαπαν το δυ να με Ku v ρι ε δο ξα

σοι

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ’ ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν και πε ρι ι ε ζωσα το

Δ ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ ν λου
 κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
 κρω σας ε φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η
 ε γερ σει σου δι ο βο ω μεν σοι ζω ο δο ο
 τα χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται

E ^{Πα} ν τω σταυ ρω χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ
 λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω
 πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε

κεν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα α φονη τη σαν το
 την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμενοι αλλ ο δι οι κτον
 σπλαγχνωσου κα τα α δε ξα μενος τα φην και τρι η η
 μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξασοι
Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε,
 εις μα κρο

ο τη η τα η μερων
Z ^{Πα} ω ο δο ο τα χρι στε ^Δ ε κου σι ως πα θος
 υ πο στας δι αθνητάς εν Α δη δε κα α τελ θων ως δυ
 να τος τους ε κει την ε λευσιν μενον τας την σην ^Δ α
 φαρ πα σαςως εκ χει ρος κραταιου Πα ρα δει σον ανθ Α δου οι
 κειν δε δω ρη σαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου
 σι την σην τρι η η με ε ρον ε γερσιν ^Δ δω ρη σαι ι λα
 σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ ἀποστόλου.

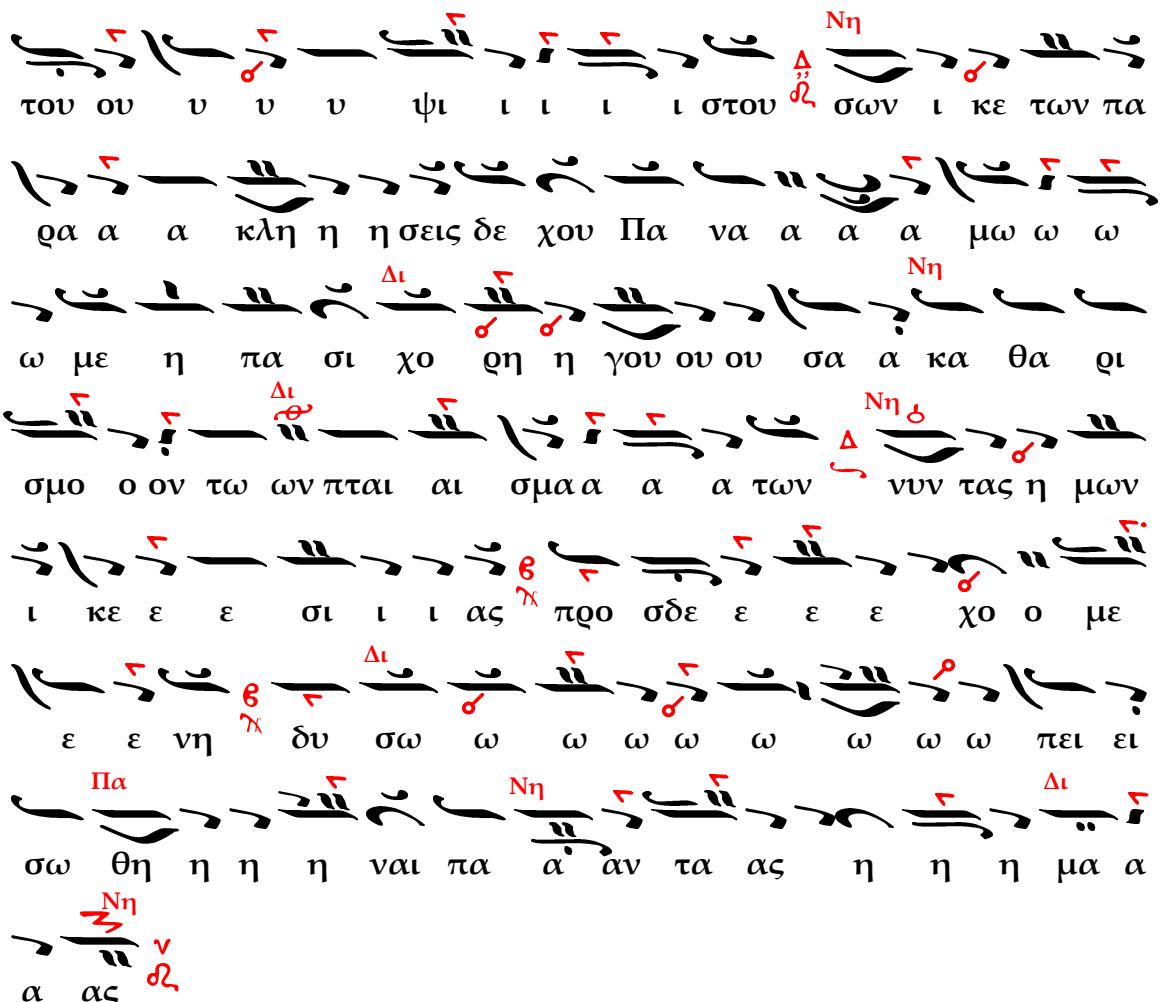
Ἄχος πᾶς Νη 2

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι νι ω και Α γι ω

Πνε ε ε εν μα α α α τι **ν**
T ^{Nη} αο χι ποι με ε νος χρι **ι** στα **Δι** α δελ φος
 χρη μα α τι **ι** σας **χ** και δι α α α α δο ο ο
 ο χος **δι** και εν Α πο στο λοι οις ε πι **ι** ι
 ση η η η μος **δι** τον υ περ αυ τα θα να τον η
 γα α α α πη η η η σας **ν** και το μαρ τυ ρι **ι** ον 8κ
 ε ε παι σχν υ υνθης **Δι** I α α κω βε E ε ε εν
 δο ο ο ο ξε **ν** αυ τον **ι** ι κε τε εν ε ε α
 δι **Δι** α α λειει ει ει πτως **Δι** τα σω θη η ναι τας ψυ
 χα α α ας η η η η μων **ν**

Και νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμόηχον.

K αι νυ υν και α α ει **χ** και εις τας αι αι ω
 ω ω νας **χ** των αι ω ω ω νω ων α α α μην **ν**
A ^{Nη} νυ νμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε **χ** η τον
 Θε ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου
 ου ου σα α σα α αρ κι **ν** Μη τηρ Θε ου ου ου

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ

Ὥδη Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμην.

Ἄπολυτίκια.

Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Δι-Θ-

Oυρανοῦ πατέρα τε καὶ τῇ ηλίθεσπροστον θανατον ηζωηη
αθαανατος τοτετοναδηνενεκρωσας
τηαστραπητηςθεοτητοσοτεδεκαιτους
τεθνεωταςεκτωνκαταχθονιωνανεστη
σαςπασαιαιδνναμειςτωνεπουρανιωνε
κραυγαζονΖωοδοταχριστεοθεοσημων
δοοοξασοι

Δόξα. Τοῦ ἀποστόλου.

Ὕχος Δι-Θ-

Ως του Κυριου ου μαθητης ανεδεξωδι
καιετοευαγγελιονωςμαρτυρεχειςτοαπα

οα α τρε πτον ^Δ την παρ οη σι αν ως α δελ φο ο
 θε ος ^Δ το πρε σβευ ειν ως Ι ε οα α ^Δ αρ χης ^Ε πρε
 σβευ ε χρι στω τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ χας η μων ^Ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
 γνωστον μν στη ρι ον ^Ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται ^Ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σαρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως ν περ
 η μων κα τα δε ξα με νος ^Ε δι ον α να στη σας τον
 πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς:

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (**ἢ μονῆ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο Ἱερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ.** Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προϊδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμήν.

* * * * *